

CONSULTATIEBUREAUX TEN PLATTELANDEX.

Wel verwachtte ik den wind van voren te krijgen, doch zij blijkt gegroeid te zijn tot een storm, vooral uit de richting Noord-Oost. Ik kan het hier wel mee doen! Het spijt mij, dat collega HARDENBERG in zijn ingezonden stuk in het *Tijdschrift*-nummer van 22 Februari jl. naar voren bracht, dat de arts, die een consultatiebureau leidt, hierdoor moreel geschaad wordt en dat dit werk moreel minder verheffend is als het uitbreiden van de geneeskundige kennis door het volgen van artsen-cursussen. Welnu, hieruit sprak een kleineering van het werk, dat een platlandicus doet bij het leiden van een consultatiebureau. Ik voelde mij bij het lezen van die regels dan ook gedrongen mij in deze schermmutseling te mengen met dezelfde wapens, om weer te geven, wat ik in het kamp van mijn tegenstanders als moreel minder verheffend zag. En de vlieger schijnt wel te zijn opgegaan! Het is alleen jammer, dat collega HARDENBERG niet geheel zakelijk is gebleven in zijn repliek.

Wat den zoelen wind uit het Zuidwesten betreft, dank ik collega DE JONG voor zijn goede raadgevingen tot verbetering der volksgezondheid. Dat het in Zuid-Holland wel mogelijk is om ook op de kleinere dorpen het consultatiebureau voor zuigelingen door den kinderarts zelf te laten leiden, levert mijns inziens een voordeel op boven die streken, waar de kinderarts door zijn overvloed van werk hiertoe niet in staat is; wij mogen toch van de paediaters een grootere kennis van de (preventieve) kindergeneeskunde verwachten dan van ons zelf en het is dan ook vanzelfsprekend, dat daar, waar zulks mogelijk is, de kinderarts het consultatiebureau zal moeten leiden. Nogmaals echter, daar de kans daarop voorloopig nog niet bestaat, drale de plaatselijke arts niet om zelf de leiding op zich te nemen.

Hollandscheveld (Dr.).

P. MUNTENDAM Jr.

Het komt de redactie voor, dat deze aangelegenheid nu voldoende is toegelicht.

„ICTERUS CATARRHALIS” VOORKOMEND ALS BESMETTELIJKE
ZIEKTE.

De klinische les van dr. HANNEMA in het nummer van 15 Maart jl. van dit *Tijdschrift* geeft mij aanleiding mededeeling te doen omtrent vijf gevallen van „icterus catarrhalis”, die ik in een gezin waarnam.

I. Jongen van 8 jaar, wordt 22 Juli 1929 ziek met braken, kramp en diarrhee, 24 Juli icterus, donkere galkleurstoffenbevattende urine, ontkleurde faeces, lever gezwollen, milt twijfelachtig opgezet; het meten van de temperatuur wordt zoowel door den patiënt als de omgeving bemoeilijkt; de ziekte heeft een zoo gunstig beloop, dat de patiënt bij mijn bezoek op den 1sten Augustus zich door weg te loopen aan mijn contrôle onttrokken heeft.

II. Meisje van 14 jaar wordt 7 Augustus hangerig, krijgt krampen, diarrhee en braakt, den 10den Augustus vind ik icterus, galkleurstofbevattende urine, ontkleurde faeces en een ietwat gezwollen lever, deze patiënt is den 21sten Augustus genezen.

III. Jongen van 10 jaar wordt den 10den Augustus ziek met hoofdpijn, krampen in den buik; hij is hangerig, doch voelt zich pas den 12den Augustus zoo ziek, dat hij te bed gaat; den 13den Augustus heeft hij icterus, donkere urine en ontkleurde faeces; hij is den 26sten Augustus genezen.

IV. Jongen van 11 jaar; hij is den 17den Augustus gaan liggen, is hangerig, bleek, braakt, doch heeft geen diarrhee; den 19den Augustus heeft hij icterus, donkere urine en ontkleurde faeces; hij is in het begin van September genezen.

V. Jongen van 6 jaar wordt den 25sten Augustus hangerig en misselijk; den 28sten Augustus heeft hij icterus, galkleurstofhoudende urine en ontkleurde faeces; de ziekte heeft een gunstig beloop. De oudere leden van het gezin werden niet aangetast door de ziekte.

Een geval van „icterus catarrhalis” gevolgd door een tweede geval in hetzelfde gezin komt af en toe voor, doch een dusdanige uitbreiding dezer ziekte in één gezin zal waarschijnlijk zelden worden waargenomen.

De gedachte aan besmettelijkheid van deze gevallen van „icterus catarrhalis” komt hier wel sterk op den voorgrond; van mazelen, bof en waterpokken zijn wij een soortgelijk heerschen in groote gezinnen gewend.

Amsterdam, Maart 1930.

J. DE HARTOGH Jr.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

KARLSRUHE. — **Radio contra Röntgen.** De Duitsche brieffschrijver in *The Lancet* van 8 Maart verhaalt van een ingenieur, die zijn buurman, een dokter, had aangeklaagd, omdat hij bij het luisteren naar zijn radio-toestel gehinderd werd door geluiden, welke hij toeschreef aan de werking van hooge frequentie-stroomen, die de dokter gebruikte voor zijn diathermie- en Röntgentoestellen. De rechter verbood toen den arts, de toestellen te gebruiken tusschen half een en half drie 's middags en tusschen acht en twaalf uur 's avonds, zullende overtreding van dit verbod worden gestraft met ten hoogste een half jaar gevangenisstraf en een boete.

De ingenieur had een algeheel verbod van het gebruik van de toestellen verlangd. De arts is tegen het dwaze vonnis in beroep gegaan.

BRUSSEL. — **De geschiktheid als autobestuurder.** Ook in België gaan de straatongevallen tot de „grootte” doodsoorzaken behooren. Reeds in 1927 zijn er 500 personen daardoor om het leven gekomen. Op het 21ste congres voor beroepsgeneeskunde is de vraag besproken, of een geneeskundige verklaring, dat iemand geschikt is om een auto te besturen geen groote waarde heeft (reeds doordat bij den bezitter van zulk een verklaring afwijkingen kunnen ontstaan, die hem ongeschikt maken), en den arts een te groote verantwoordelijkheid oplegt. Prof. WEEKER gaf er de voorkeur aan, dat zou worden opgemaakt een lijst van de afwijkingen, die ongeschiktheid teweegbrengen, en dat ieder, bij wien een dezer afwijkingen bestaat aan een zware straf zou moeten worden blootgesteld, als hem een ongeval mocht overkomen. Daarbij moeten de geneeskundigen het publiek ervan doordringen, dat volkomen lichamelijke en geestelijke geschiktheid noodig is om te chauffeeren, zoodat ieder er belang bij heeft, zich door een keuring ervan te overtuigen, dat hij aan geen van de boven bedoelde afwijkingen lijdt (*Journ. Am. med. Ass.*, 22 Februari).

CALIFORNIË. — **Trichinosis.** In het begin van Januari werd door den gezondheidsdienst van Californië melding gemaakt van 25 gevallen van trichinosis, en sedert waren er nog 59 bij gekomen, voornamelijk tot San Francisco, Alameda en Oakland. De vleeschkeuring is niet bij machte, alle gevallen van trichinose bij het varken aan het licht te brengen. Door gedurende het vleesch ten minste 20 dagen op een temperatuur van -15° C. te houden, of het door en door tot 60° C. te verhitten, of ook volgens een bepaalde techniek achtereenvolgens te zouten, te drogen, af te koelen, te rooken en te verhitten, kan men de trichinen doden. In de groote vleeschbedrijven (packing) heeft dit dan ook plaats, maar de ziektegevallen, die door vleesch uit kleine bedrijven of van thuis geslachte dieren worden veroorzaakt, hebben ook op de groote bedrijven een schadelijken invloed (*Journ. Am. med. Ass.*, 22 Februari).

NEW-YORK. — **Een ziekenpaleis.** „The Doctors' Hospital” is de naam van een nieuw particulier ziekenhuis, dat te New-York den 9den Januari is geopend. Het heeft $4\frac{1}{4}$ miljoen dollars gekost en bevat 264 kamers. Voor elke kamer is een ijskast. Men zal er ongetwijfeld van alle ziekten kunnen genezen, behalve van de weeldeziekte. *The Journ. of the Am. med. Ass.*, van 22 Februari bericht, dat 182 dokters en chirurgen aan het ziekenfonds verbonden zijn. Een kongsi derhalve. Wie zich chic genoeg acht om in dat fijne ziekenhuis te liggen, moet dan ook maar één van die 182 fijne dokters kiezen.